

opusdei.org

Prelaatin viesti

15.5.20

Pandemian jatkuessa isä Fernando Ocariz kehottaa meitä olemaan aloitteellisia uskon jakamisessa ja välittämään muille Kristuksen opetuslapseutta omalla esimerkillä.

15.5.2020

Rakkaani, varjelkoon Jeesus
tyttäriäni ja poikiani puolestani!

Pandemian ja sen seurausten
jatkuminen monissa maissa viime

viikkoina on tuonut esille samaan aikaan sekä ihmisen rajallisuuden että hänen suuruutensa. Virus on muuttanut meidän ja miljoonien ihmisten elämää koko maailmassa. Ehkä olemme oppineet arvostamaan aiempaa enemmän asioita, joita pidimme itsestäänselvyyksinä.

Rukoilkaamme yhä erityisesti kuolleiden ja heidän perheidensä puolesta. Monissa tapauksissa perheenjäsenet eivät ole voineet olla sairaan vierellä tämän viime hetkinä. Meikin olemme kokeneet surua omassa sydämessämme. Monet Opus Dein jäsenet ovat lähteneet luotamme taivaalliseen kotiin.

Toisaalta olemme nähneet lukuisten ihmisten anteliaisuutta, joka on toisinaan ollut sankarillista. Monet ovat työskennelleet väsymättömästi sairaaloissa, huolehtineet läheisistään kotona, tehneet

pidempää työpäivää kotoa käsin tai huolehtineet yhteiskunnan välttämättömien toimintojen täyttämisestä myös oman terveytensä uhalla. Heidän esimerkkinsä muistuttaa meitä Jeesuksen sanoista viimeisellä aterialla: ”minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee” (Luuk. 22:27).

Eristäytyminen muista on saanut monet ihmiset pohtimaan elämän merkitystä. Monissa tapauksissa heissä on herännyt suurempi Jumalan kaipuu. Kenties meille on käynyt samoin. Samaan aikaan sakramenttien vastaanottamista koskevat rajoitukset ovat todennäköisesti saaneet arvostamaan ja haluamaan niitä aiempaa enemmän. Joka tapauksessa olemme yrittäneet olla lähempänä Jumalaa ja johdattaa muita hänen luokseen. Herra on tullut monin tavoin läsnä olevaksi ja vahvistanut

meitä, kuten monia muitakin, jotta meillä olisi voimaa tukea niitä, jotka ovat olleet yksinäisempiä tai kärsineet muilla tavoin.

Monien ihmisten aloitteellisuuden kautta Opus Dein tarjoama hengellinen koulutus on jatkunut ja joissain tapauksissa jopa laajentunut teknologian avulla. Kiitän Jumalaa tyttäreni ja poikieni apostolisesta innokkuudesta. He ovat käyttäneet aikaansa ja luovuuttaan välittääkseen Kristuksen viestiä jatkuvasti muille. Lukuisat ihmiset ovat osallistuneet tähän koulutukseen suurella kiinnostuksella ja kiitollisuudella olosuhteiden tarjoamien mahdollisuuksien mukaan. Olemme nähneet aiempaa selvemmin, että digitaaliset viestimet ovat suureksi avuksi koulutuksen tarjoamisessa ja jatkamisessa silloin, kun etäisyys, sairaus tai muut sellaiset tekivät vaikeuttavat normaalia

osallistumista. Teknologia avaa myös mahdollisuuksia uudenlaiseen toimintaan.

Luonnollisesti tänä aikana olemme kaivanneet monien ihmisten fyysistä läheisyyttä. Etäisyyden pitäminen on varmasti uudistanut meissä halua tavata muita henkilökohtaisesti ja ilmaista lukuisin erin tavoin ystävyystämme heitä kohtaan. Olemme myös kaivanneet sitä, että pikku hiljaa erilaiset koulutusmuodomme, kuten piirit, retriitit, mietiskelyt, kahdenkeskiset juttelut ja kristinopin esitelmät, voisivat toteutua perinteiseen tapaan.

Joitain viikkoja sitten paavi Franciscus viittasi Jeesuksen ja opetuslasten suhteeseen ja muistutti meitä siitä, että kirkko rakentuu konkreettisen läheisyyden kautta (saarna, 17.4.2020). Tämä konkreettinen läheisyys heijastuu

siinä, että sakramenttien avulla elämme lähellä Herraa, ja läsnäolomme avulla elämme lähellä muita. Kuten kirjoitin teille joitain kuukausia sitten, meidän kotimme tulisi olla ”paikkoja, joissa monet ihmiset löytävät vilpitöntä rakkautta ja oppivat olemaan aitoja ystäviä” (pastoraalikirje 1.11.2019).

Ymmärrämme sen vuoksi hyvin Johannesta ja Andreasta, joka kysyvät Jeesuksesta: ”Opettaja, missä sinä asut”? (Joh. 1:38) He tarvitsivat Jeesuksen seuraa ja halusivat viettää aikaa hänen fyysisessä läheisyydessään, eikä pelkästään sen kautta mitä jotkut muut voisivat kertoa heille. Tämä läheisyys Jeesuksen kanssa loi syvyyttä heidän ystävyydelleen, joka myöhemmin sai heidän antamaan koko elämänsä ja olemaan apostoleja. Mieleeni tulevat pyhän Josemarian sanat: ”Jeesus osaa olla hienovarainen, hän osaa sanoa rohkaisevan sanan, hän osaa

vastata ystävyyteen ystävyydellä.
Millaisia mahtoivatkaan olla hänen
keskustelunsa Betaniassa
Lasaruksen, Martan ja Marian
kanssa!” (kirje, 24.10.1965, n. 10).

Monissa paikoissa ollaan palaamassa
asteittain tavallisiin oloihin, mutta
edessä on vielä pitkä matka.

Pyytäkäämme Herralta voimaa, jotta
osaisimme kohdata hyvällä mielellä
ne vaikeudet, joita tämä tämä aika
aiheuttaa perheissä,
työympäristöissä ja apostolisissa
hankkeissa. Jatkakaamme muiden
tukemista rukouksella ja – jos
mahdollista – avullamme niiden
lukuisten ihmisten hyväksi, jotka
monissa maissa ovat yhä hyvin
vaikeissa olosuhteissa.

Toukokuun hengessä turvaudumme
tässä maailmanlaajuisessa
tilanteessa erityisesti pyhän Marian,
laupeuden äidin apuun.

Teitä suurella rakkaudella siunaten,

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-
viesti-15-5-20/](https://dev.opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-viesti-15-5-20/) (7.8.2025)